

Univerza Oulu:

Laponski jezik in kultura

Univerza Turku:

Folkloristične študije, Etnologija, Finska in primerjalna etnologija

Åbo Akademi (Švedska univerza – Turku)

Folklor in lokalne šege, Zgodovina skandinavske folklore in kulture. Etnologija – kansatieide (dobesedno: ve-da o ljudstvu) folklor – kansantietous.

Etnološka katedrala na univerzi v Turku-ju (Turun Yliopisto), je po metodološki usmeritvi najbolj podobna naši, njen predstojnik in nosilec je de. Ilmar Talve, ki je med vojnama emigriral iz Estonije, študiral in deloval na Švedskem in kasneje prišel v Turku. Metoda etnologije, ki se tu poučuje na inštitutu (povezanem z univerzo) Fennicum je orientirana zgodovinsko. Zelo se zanimajo za proučevanje delavcev in njihove kulture v Turkuju (pristaniško in industrijsko mesto, včasih prestolnica Finske, tu živi veliko Švedov) zadnje čase so to razširili na celo jugovzhodno področje Finske, ker je tu največ industrije. Material zbirajo že 10 let, obdelanega ali objavljenega pa je trenutno le malo.

Profesor finske in primerjalne etnologije Maija – Liisa Heikinmaki in Juhani Lethonen sta docenta (finske etnologije in proseminar), asistenta sta Jussi Markku Aukia in Pekka Leimu. Osnove finske ljudske kulture uči Marjatta Virpi Nurmi, Jukka Eenila pa osnove švedske ljudske kulture. Oba bi lahko imeli za nekakšna lektorja ali instruktora (isto kot angleški tutor). Oglejmo si koliko ur je treba opraviti na posameznih stopnjah:

Approbatur (uporabljam finsko transkripcijo latinskih izrazov): 7 ur tedensko

Cum Laude approbatur: 19 ur tedensko, vendar trajajo posamezni kurzi zelo različno, včasih le po dva meseca. Sem je všteti tudi seminar.

Laudatur: 13 ur

Liesnsiaatti: seminar, 2 uri tedensko. Drugačen režim, čeprav na drugem stopnišču iste zgradbe vlada pri folkloristi, kjer je predstojnik Lauri Olavi Honko. Drugi profesorji, drugačna snov. . .

Damjan Ovsec

Abstract:**Ethnology and the study of ethnology in Finland**

The author publishes the first of his articles about ethnology and the study of ethnology in Finland, which he became acquainted with during his post-graduate work in the school year 1975/76.

JANKU KOTNIKU V SPOMIN

Komaj mesec dni pred izpolnjenim devetdesetim letom je v Ljubljani umrl nov. 1975 dr. Janko Kotnik, višji univ. predavatelj v p. Kot mlajši brat etnologa in slavista Franceta se je narodil 22. XII. 1885 na Dobrih pri Ravnah na Koroškem, študiral tudi slavistiko pri M. Murku v Gradcu in romanistko tu, v Pragi, Parizu in Lausanni. Njegovi številni francoski, italjanski, angleški, nemški, ruski slovarji so posebnost v naši kulturi kot delo enega človeka. Pozabljamo pa, da je slavist Janko Kotnik objavljaj tudi etnološko pomembne spise. Že njegova disertacija – bil je tudi Štrekljev učenec – je govorila o dobrškem narečju. Kot mariborski profesor pa je pisal o Potovanju Angleža Browna po slovenskih deželah leta 1669 (Mladika IX, 1928) in objavil opis vsebine in nekaj besedil iz slovenskega rokopisa z Leš pri Prevaljah iz sredine 18. stoletja (ČZN, XXIV, 1929). Ta rokopis ni pomemben le kot bukoviško delo, marveč zavoljo apokrifnih ljudskih molitev, receptov ljudskega zdravilstva, ljudskih pesmi, vabila na ženitovanje, navodila za tkanje cviliha (dvonitnika) itd.

Kotnik je o Matiji Murku napisal ob njegovi sedemdesetletnici pregledno študijo (ČZN XXVI, 1931) in spomine nanj (M. Murko v Gradcu, Nova obzorja IV, 1951), na delovno področje svojega brata pa je segel tudi z esejem Lesičjak, ljudski pesnik in pevec iz Korotana (Maribor, 1929, 32 str.), ki ga njegova univ. bibliografija ne omenja. Za lesičjakovim življenjepisom in oznako njegovega pesnjenja je objavil v tej knjižnici tudi pet njegovih pesmi. – Za Kramolčevo izdajo Lesičjakovih pesmi (Celje, 1954) je prav tako napisal uvod.

Zaradi vsega tega prizadevanja bomo etnologi ohranili ljubeznivega profesorja Kotnika v lepem spominu in bomo posebno radi ter s pridom segali po njegovi objavi leškega rokopisa.

V. N.

V SLOVO METODU TURNŠKU

2. januarja letos je v Celovcu umrl dr. p. Metod Turnšek, nazadnje od 1956 župnik na Rebrci v Podjuni, prej deset let profesor slovenščine na slovenski srednji šoli v Trstu in še prej liturgični pisatelj in urednik v Stični pri belih menihih, kjer so ga 4. febr. tudi pokopali. Narodil pa se je 21. febr. 1909 v Budini pri Ptujju. Poleg mnogih povesti, 21. febr. 1909 v Budinji pri Ptujju. Poleg mnogih povesti, dram z zgodovinsko, delno koroško tvarino in pre mnogih člankov nas zanimajo njegove štiri knjige **Pod vernim krovom** (I-II, Ljubljana 1943-44, III, Trst 1946, IV, Gorica 1946), ki so posebnost zavoljo treh krajev natisa. To sicer poljudno, versko poučno napisano delo o slov. verskih šegah je zaslužno zavoljo gradiva (napak svojih poročevalcev ni kriv), ilustracij in kot prvi poskus dela o eni vrsti letnih šeg – zopet po prizadevanju ljubiteljev, ki jim toliko dolgujemo, posebno spričo nemarnosti „strokovnjakov“. – V Trstu je izdal knjigo „narodopisnih zapiskov iz slovenskega obrobja“ Od morja do Triglava, I, 1952, II, 1954 ter knjigo o Slovenski Benečiji: Rod za mejo (Celovec 1954, pod psevdonimom Hektor Špekona).

Prizadevnemu ljubitelju in nabiralcu slovenskega ljudskega izročila v vsej domovini ne glede na meje, ki mu je ob vsem drugem delu posvetil toliko časa in truda, bo ohr-